

שבועון למידע קיבוץ רמת יוחנן

ט"ו באב - תשס"ח

שנינו ביחד וכל אחד לחוד

יְלֻדָה שֶׁ לִי, עוֹד קִיץ עֶבֶר
וְאָבִי לֹא בָא לְלוּנָה-פֶּאֶרֶק.
הַנְּקֻדוֹת מוֹסִיפּוֹת לְנוֹד.
שֶׁ נִינּוּ בְיַחַד וְכָל אֶתְד לְחֹד.
שָׁק הָיִם מְאַבֵּד סְפִינּוֹתָיו -
קִשָּׁה לְשִׁמּוֹעַ לְמִשְׁחָה עֵכָשׁ ו.
מְאַחֲרֵי הַהֶר חִפּוֹ הַלּוֹתָמִים.
כִּמְהָ זְקוּקִים אָנוּ לְרֵתָמִים.
שֶׁ נִינּוּ בְיַחַד וְכָל אֶתְד לְחֹד.
יֵרֵחַ מְנַסֵּר אֶת הָעֵבִים לְשָׁנִים -
בּוֹאֵי וְנִצָּא לְאַהֲבַת בְּיָנִים.
רַק שֶׁ נִינּוּ נֹאֶהֱב לְפָנֵי הַמְתָּנוֹת.
אוּלַי אֶפְשָׁר עוֹד הַכֹּל לְשָׁנוֹת.
שֶׁ נִינּוּ בְיַחַד וְכָל אֶתְד לְחֹד.
אַהֲבַתִּי הִפְכָה אוֹתִי פְּנֵרֶאָה
כָּיִם מְלוֹחַ לְטָפוֹת מְתוּקוֹת שֶׁ לְיוֹהֵה;
אֲנִי מוֹבָא אֶלֶיךָ לְאֵט וְנוֹפֵל.
קִבְּלִינֵאִין לְנוּ מִלְּאָךְ גּוֹאֵל.
כִּי שֶׁ נִינּוּ בְיַחַד. כָּל אֶתְד לְחֹד.

יהודה עמיחי

פרוטוקול הנהלה כלכלית

7/8/2008

נוכחים: רותה יריב, נתי אבו-זר, עידו רודוי, דניאל פרי, אליעזר גוטמן, אבנר אחיטוב, אלה צור, אמיר סלייפר, אורי בר-אב, עוז אלניר, ארנון אשד, לינט חורש.

חסרים: שי מיכאל, דניאל יפה, מוטי חורש

1. מנהלת לענפים העיסקיים -

אושר מינויה של **ורד מרציאנו** לתפקיד. ורד תהיה כפופה אירגונית לאבנר ותעבוד בתחילה בהנחייתו. היא תלווה את הענפים העיסקיים, ואת היזמויות שמתואגדות בתוך הקיבוץ. מטרתו העיקריות של המינוי היא ליצור קשר יותר הדוק עם ענפים אלו, לעודד את צמיחתם, וליזום פעילויות חדשות.

2. מינוי חברים לדירקטוריון פלרם -

מקובל אצלנו בשנים האחרונות, אנו מחליפים אחת לשנה את נציגינו שסיימו קדנציה. השנה מסיימים שי מיכאל, צור יריב ולאח זבולון. פרום פלרם ממליץ להחליפתם את **עמרי רימון**, ו**יוי גלעד ואילת מאירוביץ**. המלצת הצוות אושרה, וגם ההנהלה ממליצה לאסיפת בעלי המניות למנותם לדירקטורים.

3. סקירה בנושא בינוי -

דניאל פרי סקר את ההשקעות בבנייה בשנים האחרונות ואת הצפי לשנים הקרובות. הוא מנה את השיפורים האירגוניים שהכניס, את צווארי הבקבוק (למשל תיכנון), את הגידול בעלויות (מחירי הברזל), את הקשיים (מורכבות חברתית) ואת התקדמות התור. דניאל הדגיש שתהליך הבנייה מטבעו הינו איטי ומורכב. כיום יש 22 בתי אב שנמצאים בתהליך של תיכנון או בנייה במסגרת השיפוצים. בנוסף, בחלק משכונת הדס חידשו את הבנייה וחלק אחר נמצאים בשלבי תיכנון שונים. על פי הערכתו, העלות הכוללת לביצוע השיפוצים, היחידות החדשות, ומתן סל לבנייה בשנים האחרונות). הדירה בשנתיים הקרובות היא בסביבות 30 מיליון ש"ח. (זאת לעומת 5 עד 7 מיליון ש"ח שהוקצבו.

לאחר דיון סוכם שדניאל פרי יכין נייר המפרט את העלויות הצפויות לשנים הקרובות (2009, 2010) ולאחריהן. הנושא יובא בהקדם לדיון נוסף בהנהלה הכלכלית.

4. סקירה כללית -

אבנר סקר בקצרה את הנושאים הנמצאים בטיפול שוטף: נושאי השקעות, מים, קרקעות, היטל השבחה וייזמויות. צויין שהשילוב של מיתון בעולם, שער חליפין גבוה ואי הוודאות, משפיע שלילית על התוצאות העיסקיות של רוב הפעילויות שלנו.

5. תוכנית השקעות -

הוצגו השינויים בתוכנית ההשקעות העיסקית (שאושרה בינואר). כמו כן הוצגו השינויים בתוכנית "מקורות ושימושים", הנובעים משינויים בהשקעות, ובירידה לצפי בהכנסות. השנה – לראשונה מזה שנים – התכנית הינה **גרעונית (כשלושה מיליון ₪)**. למרות הגרעון – התוכנית אושרה.

● רשם: אבנר

יפעת ליכט - פלרם

פרידות

בחודש האחרון נפרדנו משני חברים שעבדו שנים רבות בפלרם ויצאו לאחרונה לגימלאות: **נגה פרי** – נוגה עבדה בשיווק, במחלקת תמיכה טכנית כשרטטת. בשקט, במקצועיות, סיפקה שירותים ותוכניות. אנו מאחלים לה הרבה הנאה מהמשפחה ומהנכדים, והצלחה בנגריה – אנו בטוחים שתתכנן הרבה מטבחים יפים, ומודים על תקופה ארוכה ונפלאה שעבדה איתנו. **חגי רותם** – עבד שנים במחסן חומרי הגלם, שינע, סידר, פירק ורתם. כעת יוכל להתמסר למה שהוא אוהב באמת – שיאצו וטווינה. אנו מודים לחגי על עבודתו ומסירותו ומאחלים הרבה הצלחה והנאה בדרכו החדשה.

כמו כן ערכנו מסיבת יום הולדת והוקרה למשה לקח, שנכנס לשנתו ה-80. באירוע המרגש השתתפו בני משפחה, חברים ועובדי פלרם הוותיקים לדורותיהם. משה, ש"גוייס" על ידי מישקי, היה ממקימי פלרם ומעמודי התווך של המפעל. משה למד בעצמו את תורת הפלסטיקה וצפה את העתיד הגנוז בלוחות השקופים. בשנים הראשונות מילא משה שורה של תפקידים ולמעשה היה "הכל": מהנדס המפעל, מנהל הייצור, טכנולוג, מחקר ופיתוח, אחזקה, סייע בשיווק ומכירות ועוד.... בזכות החזון, הכישרון, והעקשנות של משה וקומץ הראשונים הגיע המפעל למקומו היום. לכבוד משה כתב אודי את השיר הבא, שהוקרא באירוע:

מה זה בפנים רך?
אבל בחוץ – כמו אגוז הוא קשה!
מי זה חבר לעת פנאי?
אבל בקו רק נוגש ונושה!
טוב חברים, וודאי כבר ניחשתם,
הלא הוא ידידנו –
משה.

פרפקציוניסט שאינו מתפשר על נימה,
על כול קוץ של "יוד" ינהל מקח.
אינו מוותר על שמינית של שמינית,
הרי זו מהותו של מר לקח.

היום טכנולוגים יש "מקיר אל קיר",
ומעבדה שעד לתקרה מאובזרת.
אבל אז היה רק משה לקח,
השולף נתונים מן הזרת.

כן רבותי, את התורה צריך היה להמציא,
הכול היה עלום, קופת הידע ריקה!
אז אלוהים – קרי משה – ברא יש מכלום,
ולוחות של ממש מאבקה.

אז גם אם מה שכבר שכחת משה,
היום כל צוציק חושב שידוע,
נזכור תמיד איך התחלת משה,
נזכור ונתגעגע.

ואם יש כאן פרידה כביכול,
מפלרם את משה לא ניתן להפריד.
אתה זה פלרם - ופלרם זה אתה,
אתמול והיום ולתמיד. ●

גדיא אבן-דר

הדרך לביג'ין רצופה כוונות

בבריכה האולימפית (the cube) אצלנו בבית (זו שמקורה על ידי ענק הפלסטיקה שביצע את הקירווי של אחותה הצעירה מבייג'ין), מתאמנת שרון צוקרמן כבר מספר שנים לא מבוטל. כשתום בארי וגל נבו שחו אצלנו בנבחרת הבוגרת, שרון עוד היתה "סרדין", ואחר כך עברה ל"ברקודה", והיום שרון כבר שחיינית בגיל 15, ובארץ זה גיל שבו שחייניות פורצות בדרך כלל.

וזה קורה גם לשרון. להלן רשימת הישגים באליפות הקיץ האחרונה:

200 מ' מעורב אישי בוגרות מקום שמיני בתוצאה: 2:36.16

100 מ' פרפר גיל 15 מקום שלישי בתוצאה: 1:11.61

50 מ' פרפר גיל 15 מקום רביעי בתוצאה: 00:31.60

200 מ' פרפר גיל 15 מקום שלישי בתוצאה 2:36.33

200 מ' פרפר בוגרות מקום 12 בתוצאה: 2:36.46
200 מ' מעורב אישי גיל 15 מקום שני בתוצאה 2:36.99

לשרון היתה זו אליפות מצויינת, בראש טוב.
כרגיל לא נשכח שמאחורי כל שחיין/ית יש הורים תומכים. גלעד כבר שופט ותיק ומוכר בחוגי השחייה, קרין ידועה לנו כמאמנת טובה. התנאים שלנו, למרות שהבריכה מאוד בעייתית (תנאים פסיים), יש מספיק שעות מים כדי לקיים אימונים סדירים. (בקיץ עוברים לבריכה הפתוחה של אושה). שחיינים צעירים מתקשים בחורף בגלל טמפרטורת המים. לגדולים זה ממש לא משנה לשחות ב - 25 מעלות או ב - 28 מעלות...בחורף.

אזכיר שוב את השחיינים שגידלנו אצלנו: תום בארי מיגור וגל נבו מחמדיה. גל עבר להיות ילד חוץ ביגור כדי לשחות אצלנו עם גיא ונירית. שניהם היום באולימפיאדה. גל ותום זוהו ככישרונות ייחודיים, ולא היו לנו תנאים להמשיך לאמן אותם אצלנו, ולכן הם עברו להתאמן באגודות אחרות, עם ספונסר ועם תנאים יותר טובים. אם...וכאשר תהיה לנו בריכה חדשה, יש כאן תשתיות להקים מועדון שחייה מוצלח מאוד. האפשרות לאכול בוקר וצהרים (בתשלום כמובן) בחדר אוכל מסודר, הקירבה לקריות ולחיפה, זמינות של מיתקני בית ספר כמו אולם ספורט וחדר כושר, ואפשרות להתגורר במקום (3 שחיינים בדירה קומה שנייה), כל אלה הם אטרקטיביים מאוד עבור שחיינים שמחפשים מסגרת אימונים אמינה. יותר טוב ונעים לגור ברמת יוחנן מאשר לגור בווינגייט, ולא יותר יקר. בינתיים אפשר רק לחשוב על זה. ●

לֵה לֵךְ בְּנוֹפִי

בְּבוֹאִי לְשׁוֹב לֵה לֵךְ בְּנוֹפִי
אֵיךְ יִקְבְּלוּ הַדְּרָכִים אֶת פְּנֵי,
אִם לֹשֶׁתְּעַצְיִם צֶלֶם עַל רֵאשִׁי
בְּרוּחַ עֶרֶב הַיְקוּדוֹ בְּרוּשׁ יִם לִקְרֹאתִי.

כּוֹרְעִים מִמֶּשֶׁא אֶבֶק הַקִּיץ
בֵּין חֲלָקוֹת הַשָּׁדָה נִצְבִים כְּתִיץ,
בְּעוֹדִי מִדְּלַג מֵעַל שְׁיָרוֹת נְמָלִים
נוֹפִים מִכָּרִים לְעֵינַי מִתְּגָלִים.

אֲוֹלָא שְׁכַחְתִּי צְפוּנִים הֵם אֶתִי
הֵם טָעַם יְמִתְּלוֹמוֹתִי בְּשֵׁנִתִי.
הַנוֹפִים אֵלֶיהֶם נִפְקְחוּ עֵינַי
הַיּוֹסֵיפוּ לֵה יוֹת כָּאֵן גַּם אֶתְרִי.

דָּרָכַי שֶׁ דָּחַקְתִּי אֶדָם וּבָקָר
אֶת מוֹל בֶּן הַלְכָתִי וְאֵל לֶךְ גַּם מִתֵּר,
דוֹמָה הַפֶּל בֶּן גְּלֹאֵךְ גַּם רֵב הַנְּסִתָּר
וְאִם לֹא בָּשׂ יִרְשֶׁ יִרְן עוֹד יוֹשֶׁר.

4 | 8 | 08 ראובן עזריאלי

יהודה טל

"טול קורה מבין עיניך"

- להפסיק לזרות חול בעיניים

ב"ברמה" האחרון מציע לנו אבנר ללמוד מניסיונם של אחרים, ולכאורה מה יכול להיות תמים יותר? אלא שבמציאות בה מציע לנו האלוף עוזי דיין לראות בביבי את אביר הלוחמה בשחיתות מותר ורצוי לבחון כל הצעה בחינה נוספת.

ברור כשמש שאותם חברים שהובילו שינויים יהיו מוכנים לסנגר על מעשיהם, אך האם אין בצד השני אנשים שכל עולמם חרב עליהם? יתר על כן, אני מרשה לעצמי להניח שמי שמוכן להפוך את חבריו – שותפיו (כן, כן, שותפים במובן המשפטי המלא) לענניים מרודים בעוד הוא עצמו הופך לעשיר, לא יראה כל חסרון במצב החדש. אך מה לעשות שהתקשורת הקיבוצית מלאה מזה שנים בסיפורי טרגדיות אנושיות קשות על רקע אותם שינויים.

אבנר מדבר על עובדות, ומתעלם מהעובדה המזעזעת שלא פחות מ – 42 אחוזים מהקיבוצים הדיפרנציאליים מואשמים על ידי רשם החברות בכך שאינם עומדים בתנאי הפנסיה המינימאליים המתחייבים על פי החוק. (2400 נה בסה"כ). נכון כמובן שאצלנו נושא הפנסיה מסודר יותר טוב, אך האם ניתן לומר שאנחנו בהכרח טובים יותר כבני אדם מאותם קיבוצים?

במילים אחרות – האם במצב של שינוי מובטח לנו שלא נחטא כלפי חברינו, כאשר המציאות מראה באין סוף קיבוצים התנהלות שונה? כאמור, למטבע יש לפחות שני צדדים, אך לעניות דעתי, לצד הפוגע בזולת יש במקרה זה משקל יתר.

כל ניסיון להציג אותנו כמערכת כושלת וקורסת הוא בפירוש הפחדה שאיננה מעוגנת בקרקע המציאות. מאידך, בהסתמך על אותן עובדות שאבנר ממליץ עליהן, מעבר לשכר הדיפרנציאלי יפגע פגיעה אנושה בקיומם הפיזי של חברים, כאשר עדיין לא אמרנו דבר על הרס המירקם החברתי – תרבותי, שהוא לצערי העובדה היחידה שכמעט ואין עליה עוררין... שבת שלום. ●

קליטת חברים חדשים בקיבוצי המועצה

בפגישה שהתקיימה בין מזכיר התנועה הקיבוצית, זאב (ולוולה) שור, לראש המועצה האיזורית זבולון, דב ישורון, סוכם על הקמת צוות משותף לתנועה ולמועצה, במטרה לקדם קליטת חברים חדשים בקיבוצי המועצה.

מטעם התנועה השתתפו בפגישה גם מנהלת אגף החברה, החינוך, והמטה לצמיחה דמוגרפית, ומטעם המועצה – סגן ראש המועצה, מהנדס המועצה, ובכירים אחרים.

דובלה סקר את המציאות הדמוגרפית בקיבוצי המועצה – יגור, רמת יוחנן, אושה, כפר המכבי ושער העמקים. הוא ציין כי בחלק מהקיבוצים קיימת בעיית קליטה, למרות שמדובר באיזור בו הביקוש גבוה. דובלה דיווח כי המהלך להקמת שכונות הרחבה בקיבוצי המועצה החל לפני עשור, אך קשיים ביורוקראטיים ומחירי הקרקע מטילים קשיים על המימוש. לדבריו, שינוי הכיוון הוא לקליטת חברים חדשים לתוך הקיבוץ.

עמיקם אוסם, מנהל צמ"ד, הציע שכל קיבוץ יעשה עבודה עצמית, שבמסגרתה יעלו שאלות בסיס כמו אם רוצים לקלוט, באיזו דרך ולאיזה סטטוס, האם יש תב"ע ותמ"א מאושרות, האם יש דיור הולם, תעסוקה, חינוך וכדומה. לאיזור עמק זבולון יש כאמור ביקוש גבוה. ולוולה התריע מפני המשך התכוונות על שכונות ההרחבה, לאור חיכוכים שנתגלעו בין תושביהן לחברי הקיבוץ בשכונות שכבר הוקמו, וצייד בקליטת חברים חדשים לאגודות השיתופיות - הקיבוץ. לדבריו צריך להיות פתוחים למודלים חדשים של קליטה, ללמוד מניסיון שנצבר בקיבוצים רבים שכבר מממשים את חזרת הבנים הביתה לאחר גלי העזיבה הגדולים של שנות ה-90. ולוולה הציע הקמת צוות משותף לתנועה ולמועצה שימפה את צרכי הקיבוצים, ויאתר את הדרך המתאימה לקליטת חברים חדשים בהם.

ההצעה התקבלה, ובתוך זמן קצר ייקבעו החברים בצוות, שיעסוק בגיבוש מסלולי קליטה על בסיס צרכי הקיבוצים, תוך התאמתם להיבטי התיכנון.

- (מפירסומי המועצה האיזורית זבולון)

ככה אנחנו מדברים

קצת לפני 7:00. אני עולה לחדר האוכל לשתות קפה ולקשקש קצת עם אנשים. אני לוקח לי "הפוך" מהמכונה האמצעית ומתקרב לשולחן של המקדימים לאכול. שם השיחה כרגיל, איך לא, על אורחות חיינו, ענייני יומיום על המה ועל האיך, השיתופי או המשתנה. אך מכיוון שאני מזדמן, צצה מיד השאלה האולטימטיבית: למה בעלון מפרסמים ככה, ולמה לא אחרת. אני, כמיטב יכולתי, מנסה להסביר את מה שכנראה בלתי ניתן להסבר לחלוטין, וכנראה גם בלתי נתפס בעליל - שאין כמעט צנזורה בעלון. וכל כמה שאני מנסה, נראה שהקרב אבוד מראש, ואך לשווא הוא. כל אחד מתחפר משוכנע בצידקתו.

במאמר מוסגר כדאי לזכור ולהזכיר, מתוך אלפי אלפי רשימות שהגיעו לעלון בשנים האחרונות, נפסלו שתיים או שלוש בגלל פגיעות אישיות (בהתייעצות עם המזכיר), ועוד אי אלה מטעמי

עומס יתר, או שיקולי עריכה שונים, שהם בסמכותו הבלעדית של העורך. אז לדבר על צנזורה זה פשוט חוסר הגינות.

והנה הוא מופיע, עם סנדוויץ' גדול מלא כל טוב ביד אחת, ושתייה ביד שנייה, ככה "פורשפיז" לפני העבודה. והוא מיד מצרף את קולו לוויכוח, לצד ה"חלשים" כמוכן. רובין הוד.

"מישהו צריך סוף סוף לסתום לך את הפה כבר" הוא מסנן בארסיות, בשקט בשקט מתחת לאף ומתכוון אלי. אני ככה נדלק, אך עדיין שומר על קור רוח מסויים. "למה?" אני שואל, "האם אי פעם אני סתמתי לך את הפה? או למישהו אחר?" "לא" הוא עונה, ככה קצת תופס את הבעייתיות של האמירה הקיצונית שלו אך לא חוזר בעצמו, "אז מה?" אני ממשיך, "שלחת אי פעם חומר לעלון וסורבת?" "לא, אבל אם אני אשלח אז אתה תצנזר אותי!" "איך אתה יודע?" "אני יודע!" "לא ניסית אף פעם, איך אתה יודע?" "אני יודע!" "איך?" "אני יודע!"

זהו, הוא יודע. הוא מעולם לא כתב מילה, אבל הוא יודע. ודרך אגב הוא יודע את זה גם לגבי אחרים, שלא כותבים, לא שולחים, ובכל זאת "מצונזרים", ולך תוכיח שאין לך אחות...

ההמשך, בלית ברירה, הוא התפרצות מילולית לא נעימה שבדיעבד אני מאוד מצטער עליה, אבל ככה זה, ככה אנחנו מדברים, וככה אנחנו מתנהגים. ממצויאים מפלצות דמיוניות ודמונים כדי להילחם בהם, (זה כנראה עובד נפלא. עובדה כמה שהאנטי הזה מצליח!). אומנם יש גם דרכים אחרות לדבר אחד עם השני, לשוחח, להקשיב, אבל זה כנראה קצת יותר מסובך וקשה ודורש גם קצת לחשוב... **ירמיהו**

פניות שירות למחלקת הבניין

1. נפתח מוקד שירות במחלקת הבניין. מוקד זה ירכז את כל פניות החברים ויכניסם למחשב, מספר מוקדן השירות הינו 9746.
2. חדש – מוקד השירות ירכז גם את הפניות למחלקת מחשבים, כולל פניות לטיפול במחשבים אישיים, מערכות מידע, אשכול וכו' – חברים וענפים.
3. המוקד יהיה פעיל בין השעות 07:00-16:00, לאחר שעות אלו יענה מענה קולי ובבוקר שלמחרת יוכנס למחשב.
4. אני מבקש ומזכיר לחברים: בעת בקשת השירות נא לפרט את כל הנדרש (כך אני מעריך את זמן העבודה ומתאם סידור יומי).
5. שעות העבודה של עובדי התחזוקה: 07:00 – 16:00. ימי העבודה הינם: א' – ה'.
6. מקרי חירום: מקרה חירום הינו אחד מהמקרים: אין חשמל ברוב הבית, אין מים בבית, סתימת ביוב ברוב הבית. (דליפת גז-לסגור מיכלים). כל השאר – אינו בגדר חירום. בפניות חירום נשתדל לטפל באופן מיידי גם מחוץ לשעות יומי העבודה.
7. להזכירכם: עבודות צבע ומיזוג מופרטות. אך החברים יכולים להיעזר בבניין לקבלת שירות נאות.

8. נא לרכז את כל הפניות לטלפון המוקד ולא "לתפוס" את אחד מעובדי הבניין ולמסור לו את הקריאה (גם אם פתאום שראיתם אותו ונזכרתם...). עובדי האחזקה אינם מורשים לקחת קריאות שירות, אנא אל תכניסו אותם למצב לא נעים.

9. למרות העומס במחלקת הבניין אני מנסה תמיד לשפר וליעל את השירות לחבר. הערות (בונות) / הארות יתקבלו בברכה.

- בברכה, אופיר מרציאנו.

מפלגת העבודה הישראלית

כידוע, העולם מלא הפתעות ורובן בדרך כלל גרועות למדי... והנה מסתבר שגם במפלגת העבודה יש לפעמים הפתעות, ולשם שינוי אפילו טובות... כולנו שמענו על כך שאיש האשכולות, העיתונאי דניאל בן-סימון, החליט לעזוב את מקומו המכובד בעולם התקשורת, ולקפוץ על עגלתה המקרטעת של מפלגת העבודה.

מדוע, למה וכיצד, נשמע מפיו באופן בלתי אמצעי, ביום ב', 18.8, בשעה 19:30 בפאב שלנו.

למותר לציין שכולם מוזמנים, כולל מי שאיננו (כרגע) חבר מפלגה.

- יהודה טל.

זוטות

זוטא א' זה קרה בשבוע שעבר בלילה שבין חמישי לשישי, לקראת השעות הקטנות של הלילה. אחרוני המבלים ב"עיר מקלט" עוד חגגו, שתו שמחו והמצברוח היה מרומם. והנה התלהטו הרוחות עקב "מעשה שלא ייעשה" שגבל בפלילים, על ידי אחד מבאי הפאב, אורח של נער צעיר בן המקום. האירוע נגרר, בגלל אי אלה סיבות מובנות, (רמת אלכוהול גבוהה ופתילים קצרצרים), מדיבורים רמים להרמת ידיים. למזלם הטוב של המעורבים היו במקום חברים שידועים לרסן ולהרגיע את הרוחות, ולעשות את המעשה הנכון במקום הנכון, יבורכו על כך.

שאלתי את "מימסדנו" האם בדעתו להתייחס לנושא או לעשות משהו על מנת שאירועים מסוג זה לא יישנו בעתיד.

התשובה שקיבלתי הייתה: זה בגדר הנורמטיבי. (ירמיהו)

זוטא ב' מקרה אחר ארע השבוע. בעקבות דיון של ההנהלות בנושאים שוטפים, הודלף מידע שמקורו בטעות לחברים בעלי עניין. לא ברור למי היה עניין לעשות מעשה לא ראוי שכזה, אך הוא נעשה. בעקבותיו, נעשתה פעולה אלימה מילולית/פיזית לא נעימה מצד אחד החברים שראה, או רואה, עצמו נפגע (בגלל המידע השגוי הזה), כלפי אחד מחברי ההנהלה. גם פה העניין עבר בשתיקה כאילו כלום לא קרה, האם זוהי דרכנו מימים ימימה לפתור בעיות?

ושוב שאלתי את "מימסדנו" האם בדעתו להתייחס לנושא או לעשות משהו על מנת שאירועים מסוג זה לא יישנו בעתיד.

התשובה שקיבלתי חזרה על עצמה: זה בגדר הנורמטיבי. (!?)

חבל. נותר רק לצפות שלזוטא ג' ולזוטא ד' תהיה התייחסות שונה. (ירמיהו)

הודעה ממרפאת שיניים

בין התאריכים 17/8 – 31/8

לא תהיה קבלת רופא.

במקרים דחופים בלבד יש לפנות לקופ"ח

"לב הקריה" בקרית אתא, טל' - 8439250.

- הרבה בריאות - מרי.

יש במה להתגאות

זה לא ברור מאליו וזה דורש הפקה ואירגון, ומי שהגיע לסופשבוע בכינרת הרוויח בגדול.

כוח חלוץ שפעל כמו סיירת משומנת, אירגן את המקום למופת וקלט אותנו כשהגענו, ציליות הוכנו מבעוד מועד, המטבח כבר תופעל, השטח סומן ותוחם. הסירה כבר חיכתה במים כשבתוכה מבצבץ ראש ג'ינג'י לא רגוע, הסירה תופעלה ללא הפסק, לעיתים גררה "בננה" ולעיתים הפליגה עצמאית חותכת את המים - סנובית אמיתית.

חברי מועדון הגלישה בביצועיהם המרהיבים בגלשני הרוח, הראו לכולם שאפשר גם להתקדם מהר ללא צורך במנוע. מראה מרהיב.

ובהמשך הערב-

ארוחת שבת, אבטיחים צוננים, בירות לחבר'ה, מוסיקה

נעימה, סרט לילדים, כיבוד לשיפור האווירה.
יום שבת יום שכולו מים, סירה, גלישה, כייף, אווירה,
וגיבוש. אז שוב תודה ענקית לכל המארגנים ובתקווה
● שנמשיך עוד... **משפחת מור**.

ש ל ל ת ו ד ו ת !

הרבה הרבה תודה לכל מי שעזר וטרח בסידור, קישוט ואירגון מסיבת חתונתנו. הרגשנו שלא נחסכו מאמץ ונתינה מכל הלב. הבעת תודה לא תביע את מלוא הערכתנו, למשפחה, לחברות ולחברים הטובים. תודה תודה, **ליאת (אופק) וליאור חדאד**. ●

ת ו ד ה

לחברים שדאגו לנו להמשיך לגור ברמת יוחנן, ולא נאלץ לעזוב בגלל מצוקת הדיור, נתונה תודתנו. הבאתם אל סף ביתנו את האיכפתיות שלכם, קולכם אשר נשמע "ברמה", ילווה אותנו עוד שנים רבות בכל פינה בה נהיה. מכל הלב, **לאה ומשה יערי**. ●

ג א ו ה ל א ו מ י ת

ציפור קטנה לחשה לנו –
בימים טרופים אלה, כשכל מעייניו של העולם נתונים לספורטאים באולימפיאדה בבייג'ין, התעורר הדוב הרוסי משנתו, ועשה מעשה בגיאורגיה. ובעוד צבאה של זו ניגף כעלה נידף בכל החזיתות, על אף הציוד המתוחכם של רפא"ל, וה"עצות" של גל הירש, נותרו כמה מאות בעלי עסקים, אנשי שגרירות, ומטיילים ישראלים שיצאו ליהנות מפלאי הטבע הייחודיים של פניני הקווקז, תקועים בטביליסי המופגזת.
אך מאחר ו(כמעט) כל ישראל חברים, ומאחר ו"ארקיע" נבהלה, ול"ישראיר" הלוי"ז לא התאים... או מכל סיבה אחרת, "אל על" "כרגיל" נקראה לדגל על פי בקשה מיוחדת של משרד החוץ. מי שיצא בראש מבצע החילוץ המסובך והמסוכן לטביליסי, להביא את החברה הביתה, ומנהל אותו, הוא סמנכ"ל המבצעים של "אל על" **הקברניט ליאור יבור (כן, כן, הבן של...)** שרק אתמול (יום שני) חזר ממיאמי.
● **כל הכבוד ויישר כוח**.

סיפור אהבה לט"ו באב

ל'א ה'יו ימים טובים ל'שרא'ל כ'מ'י'שה ע'שר
ב'אב...
ש'בהם ב'נות י'רוש'לים י'וצ'אות ב'כ'ל'י ל'בן
ש'או'לים
ש'ל'א ל'ב'י'ש א'ת מ'י ש'א'ין ל'ו... (מסכת
תענית)

א'כן, לא ה'יו ל'נו ימים ס'אלה טובים... פולם א'ת פ'וולם א'הב'ים... ה'ה'ת'ים א'ת
ה'ע'ר'בים, ה'ש'ו'ת'רים א'ת ה'ג'ב'ים, ש'ן ב'עים א'ת ה'ר'ע'בים, ה'ש'ו'ת' ג'ם א'ת ה'ר'וב'ים,
ה'פ'צ'עים א'ת ה'פ'א'ב'ים.
ב'י'ת'יים, ב'ת'נת הא'מת לה'יא'מר, ה'ע'מ'ה'מר על "פ'וכ'ב ג'ול'ד" מ'ז'מר, מ'ס'מ'ס,
"רו'ק'ד עם פ'וכ'ב'ים", מ'כ'ר'פ'ר, ו'א'ת ה'ח'ו'ת'ש "לא ג'ומר...".
ה'י'ב'ים א'ת'ים, ה'ק'נ'ים מ'ש' י'כ'ים, ה'ח'ו'ל'ים ג'ו'ח'ים, נ'יצ'ו'לי ה'ש'ו'אה ש'פ'ח'ים, פ'ו'ל'נו
ה'ר'י א'ת'ים.

ו'ג'ם ב'פ'ל'ילים א'ין ה'ג'ע ד'ל, ה'ג'ה ז'ה א'ך ג'ול'ד, ו'ז'ה כ'ב'ר ז"ל. ו'א'ב'ר'ג'יל "ח'ו'לה
א'ה'ב'ה" על א'ב'ו'ט'ב'ול, ו'ה "ה'וא", ש'ל'א מ'ז'מן ח'ז'ר מ'ח'ו"ל, "מ'ת" על פ'ע'לת ת'ג'מו'ל
ק'ט'נה ל'אל'פ'רון, ה'ח'ו'ל'ים "ע'ל ב'א'מ'ת" מ'ת'ם ב'מ'ס'ד'רון. ו'ע'ל ש'פ'ת ה'ם ה'מ'ת'ר'ח'צ'ים
ח'ס'ר'י ה'ש'ע, נ'ופ'ל'ים ח'ל'ל'ים על ב'מ'ו'ת'י ה'פ'ש'ע, ו'ב'מ'ש'ט'ר'ה ס'ופ'ק'ים כ'פ'יים ו'או'מ'ר'ים:
ט'ע'י'נו, לא ש'מ'ע'נו, לא ר'א'ינו.

ו'ה "ח'ב'ר" ש'ל א'וד'י, ט'ל'מ'ק'י מ'ו'ש'ה ש'מו, מ'ע'ב'יר ל'נ'ל ב'א'ה'ב'ה ש'י'ע'ור
ב' "ד'ש'ר'ד'ו'ת", ו'מ'ק'יז א'ת ד'מו. ו'מ'ז'וז ח'ט'ב' ש' "י'ש' מ'ק'ו'ם" ל'כ'ת'ב א' י'ש'ו'ם, ו'פ'ר'ק'ל'י'ט'י
רו'ה'ל' ש' "א'ין ב'ו ש'ו'ם-כ'לו'ם". ו' "מ'ע'ר'י'ב" מ'פ'י'ז, ו' "י'ד'יע'ו'ת" מ'ש'מ'י'ז, ו' "ה'א'ר'ץ"
מ'כ'ת'י'ש, ה'ת'ק' ש'ו'ד'ת פ'ו'לה "י'ו'ד'ת ל'כ'ב'י'ש".

ו'ב'כ'נ'ס'ת ה'ח'ו'ר'ק'ת, א'וד' י'ת'נ'א'נ'ק'ת, ד'ל'ג'יה צ'ו'ע'ק'ת, ו'ה'ב'ה ש'ח'נ'ק'ת, ש'ל'י מ'ת א'פ'ק'ת, צ'י'פ'י
ד'ו'ק'ת, ו'י'ל'י נ'ז'ע'ק'ת: "א'נ'י'נ'יק י'ת'י א'ת ה'ח'ר'א'ש' ל'ת י'רו'ש'ל!" ו'ר'ח'מ'ה'ה? מ'ת'ג'י'ג'ו'ת ה' -

60 עוד כואב לה הראש, ומופז, כְּדֶרֶךְ יָתֵר בְּעֲלֵי הַזְּרָגוֹת, אוֹסֵף 'אֶרְגָּזִים" בְּדֶרֶךְ כּוֹ לַפְּסָגוֹת. וְדִיכְטֵר, בְּתוֹקֵף הַנְּסִיבוֹת, "רוֹקֵד עַל הַדָּם" וּמְקִיִּים מְסִיבוֹת. וְשִׁיטֵר ית דואג לה זכיר לכמך ש גם הוא פָּעַם רָץ עַל גְּבֻלְאוֹת, וְעַדִּין לא הגיע זְמַנו לְצֵאת לְאֵמְלָאוֹת.

ומי עוד מת כּוֹנֵן? בְּרֵק בּוֹחַ אֵינִי מְקַשֵּׁק ש, בּוֹזֵי מְלֶשֶׁכָּש, שֶׁמְחֹן לא מתבנייש, וְיִלְאָי חֲטָשׁ, אֲבִישׁ מֵת עֵקֶשׁ, וְגַם פּוֹאֵד, כֵּן כֵּן, אֶת יָדָיו לא טוֹמֵן בְּצִלְחַת, וּפְרָץ, "מֵר בֵּיטְחֹן", גַּם לוֹ כְּבֵר יֵשׁ סִיכוֹת פֶּתַח ... וְרֵק עֲמִי, אִימֶשׁ הוּ בְּרֵאֲנִיתוֹ הַכְּלֶכֶךְ מִפּוֹקֶחַת, מְצַלִּיחַ מְשַׁעֵה טוֹבָה וּמוֹצֵלֶחַת, לְמֶשֶׁל הַמוֹן... קִדְחַת, וְהֵאֲבָה בִּינֵיהֶם מִמֶּשׁ פּוֹדֶחַת.

וְהַמְמֶשֶׁלָּה שֶׁלֵּנוּ, אוֹי אֲלוֹקִים אֲלוֹקֵי יִסְרָאֵל לֹקֵי הַשְּׂקִדִים וְהַצְּיִמָּקִים, אֲלוֹקֵי הַשְּׂרָיִם הַמְצַחִיקִים, שֶׁנֶּאֱמָרִים מְרֹב אֲבָהָה שֶׁיִּקְוֶה וּפְיִנְקֵי יִסְרָאֵל הַרִי תִּמִּיד מְאוֹד עֵסֶקֶים, מְחַלְקִים תִּיקִים, מְצִיקִים, אֲבָקֵי יִסְרָאֵל הַקִּים, מְפִדֵק יִסְרָאֵל בְּמִן לִקְתַּת עֵסֶקֶים (אֲלֵכֶּ, דְּחִיל אֲבָבִית שֶׁלֶךְ לא מֵת כִּים?) נֶאֱמַר אֶחָד לא מִבִּין מְאִיפֵה הַדָּג מְשַׁתֵּי, וְלִמָּה הַעֵסֶק הַזֶּה כֹּל-כֶּךְ מְצַחֵי.

כִּכָּה זֶה בְּשֶׁלֵּהִי דִקְוִיטָא אֲפֶשׁ הַחֲמָה רֹחֶחַת, וְדֹאשׁ שֶׁלֵּהֶסְרֵד מֵהַפֶּת פִּיִּים אֶל הַתַּח....

אֲכֹן, לא הִיוּ לֵנוּ יָמִים כְּאֵלֶּה טוֹבִים... כּוֹלֵם אֶת פּוֹוִילֵם אֲהָבִים. הַרוֹסִי אֶת הַגְּרוֹזִינִי וְשֶׁ בִּילִיו, הַלְשָׁעִים אֶת הַל"ו, הַשֶּׁ בְּ'חִים אֶת שׁוֹטְרֵי הַמְּגָ"ב, אֵלֶּה שֶׁמַּעַל קוֹ הַעוֹנֵי אֶת אֵלֶּה שֶׁמִּתְחַתֵּה סְפוֹרֵ טֵאִי אֶת מְדֵלֵ יוֹתְעָלֵי הַשֶּׁ לְכַת אֶת הַסֵּתוֹ, אִירֵגוֹן הַמּוֹחֵם אֶת שֶׁ בִּיתוֹתֵי וְהַפְּשָׁר אֶת הַחֶלֶב...

וְלִשׁוֹאֲלִים אֵינִי תְּשׁוּבוֹת, כִּי בְּאֵמֶת, אֵמֶה פְּנוּכֵל הַאֲהָבוֹת.

רֵק צַחֲצִיק אֶחָד מִגֵּן שֶׁ בּוֹלֵת" (אוֹ גֵּן 'רִימוֹן") שׁוֹאֵל:

- תִּגִּדוּלְדִים, מָה קִרְהָ לְ"אֲהָבַת שֶׁרָא ל"?

ט"ו בְּאֵב תִּשְׁס"ח, חֲגֵ אֲהָבָה שֶׁמִּת לְכוּוִילֵם!!! (מִסַּכַּת יִרְמִי).

לוֹבְשׁוֹת מְדִים

עוֹפְרֵי סֵאלוּוֹה וִיעֵרָה צוֹלֵמֵן מִתְגִּיִסוֹת לְצֵה"ל.

איחולינו לשירות מועיל ומעניין,

צאתכן ושובכן לשלום.

מזל טוב
לנוגה ודניאל פרי
להולדת הנכדה אוריין,
בת לניבה ואבי.
ברכות לכל בני המשפחה. ●

ברמה"

עריכה – ירמיהו בן צבי.
הקלדה ושיכפול – שרה'לה זית

שבת שלום !!!

barama2@ry.org.il

הכתובת של העלון באתר האינטרנט של רמת יוחנן

www.ramat-yohanan.com/barama

איורים מתוך הספר "ארץ הקיבוצים" - שמוליק כץ
חוברת איורי עלונים - מושיק לין, ושונים.